

ទំនុកដំកើង ៣៦-៣៨

ជំពូក ៣៦

បទបញ្ជា រូបភាពនៃអំពើអាក្រក់ដែលមាននៅក្នុងចិត្តមនុស្ស

គម្ពីរទំនុកដំកើងជំពូក៣៦ ជាទំនុករបស់ព្រះបាទជ័យវរ្ម័ន៧។ ទ្រង់ជាអ្នកបម្រើនៃព្រះយេស៊ូវ។ ទំនុកដំកើងនេះ ពណ៌នាពីរូបភាពនៃអំពើអាក្រក់ដែលមានបង្កប់នៅក្នុងចិត្តមនុស្សគ្រប់រូប។ លោកអ្នកប្រហែលជាមិនជឿថា នៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់រូបមានអំពើអាក្រក់បែបនោះទេមើលទៅ។ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា នៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សមានគំនិតអាក្រក់។ យេរេមា១៧:៩ចែងថា “ឯចិត្តជាគ្រឿងបញ្ឆោតលើសជាងទាំងអស់ ហើយក៏អាក្រក់ហួសល្បឿនផង តើអ្នកណានឹងអាចស្គាល់បាន”។ ប៉ុន្តែ ទោះបីនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សមានគំនិតអាក្រក់ក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់មានឱសថទិព្វ សម្រាប់ព្យាបាលអំពើអាក្រក់ដែលមានបង្កប់នៅក្នុងចិត្តមនុស្ស។

**ការរំលងច្បាប់របស់មនុស្សអាក្រក់ នោះសំដែងក្នុងចិត្តខ្ញុំថា នៅ
ឃ្លាគេឆ្ងល់សេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះទេ (ទំនុកដំកើង ៣៦:១)។**

ខាងលើនេះ ក្នុងអត្ថបទបកប្រែជាភាសាក្រេក និយាយថា “មនុស្សអាក្រក់ កើតមក ស្ដាយកិរិយាបំពានច្បាប់ព្រះមកជាមួយចិត្តខ្លួន”។ តើកិរិយាបំពានច្បាប់ព្រះ មានទ្រង់ទ្រាយបែបណា? កិរិយានោះជាកិរិយារបស់លោកតាអ័ដាំម មិនស្ដាប់បង្គាប់ ដល់ព្រះជាម្ចាស់។ គម្ពីរម៉ាថាយ១៥:១៩ ចែងថា “ដ្បិតគឺក្នុងចិត្តនោះឯងដែលចេញ អស់ទាំងគំនិតអាក្រក់ គឺការកាប់សំឡាប់គេ ឆិតគ្នា សហាយស្មន់ លួចប្លន់ ធ្វើបន្ទាល់ ក្លែងក្លាយហើយនឹងជេរប្រមាថ”។ នៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់រូប មានពិសពស់វែក សម្បជេករង់ចាំឱកាស។

“នៅភ្នែកគេគ្មានសេចក្ដីកោតខ្លាចដល់ព្រះទេ”។ សាវ័កប៉ូលយកឃ្លានេះមក ប្រើម្ដងទៀតនៅក្នុងគម្ពីររ៉ូម៣:១៨។

ឃ្លានេះ បញ្ជាក់ពីអំពើអាក្រក់ដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់រូប។ “មនុស្សអាក្រក់កើតមក ស្ដាយកិរិយាបំពានច្បាប់ព្រះមកជាមួយចិត្តខ្លួន”។ កិរិយាបំពាន ច្បាប់ព្រះ តោងជាប់មនុស្សលោក ពេលមនុស្សលោកកើតលើផែនដីនេះ។ ចុះបុគ្គល ដែលមានមនសិការខ្ពង់ខ្ពស់ តើនៅក្នុងចិត្តរបស់គេមានអំពើបាបដែរឬ? បើតាម ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សគ្រប់រូប ទោះមានមនសិការខ្ពស់ ឬ ទាបក្តី សុទ្ធតែមានអំពើបាប។ ដូច្នេះ បុគ្គលគ្រប់រូបមិនអាចពឹងពាក់មនសិការរបស់ខ្លួន អោយដឹកនាំបានទេ។ មនុស្សចាំបាច់ត្រូវយាងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដឹកនាំវិញ្ញាណរបស់ ខ្លួន ទើបមានលទ្ធភាពអាចធ្វើតាមព្រះជាម្ចាស់បាន។ មនសិការតែងជេរប្លើង បន្ទាប់ ពីយើងបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបណាមួយ។ ចំណែកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ ទ្រង់នាំមុខ

យើងមិនអោយយើងធ្លាក់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ដូច្នេះ បុគ្គលគ្រប់រូប ចាំបាច់ត្រូវយាង
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អោយដឹកនាំមនសិការរបស់ខ្លួន។

**ដ្បិតនៅឃ្លែកគេក៏មើលខ្លួនជាគូរបញ្ចេញចិត្ត ដោយថា
សេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន មិនដែលមានអ្នកណាឃើញ ឬស្តាប់ឡើយ
(ទំនុកជំរើង៣៦:២)។**

បណ្ឌិតម៉ាថាយ-ហេនរី ជាអ្នកប្រាជ្ញបកស្រាយព្រះគម្ពីរពន្យល់នេះថា
“មនុស្សមានបាបសុខចិត្តបំផ្លាញខ្លួនឯង ដោយអោយគេបញ្ចេញចិត្ត។ សាកាំងមិន
អាចបោកប្រាស់មនុស្សលោកបាន បើមនុស្សលោកមិនបោកប្រាស់ខ្លួនឯងជាមុន។ នៅ
ក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សមានពោរពេញទៅដោយសេចក្តីសម្លាប់”។ ខ្ញុំយល់ថា កិរិយាដែល
នាំអោយមនុស្សលោកហិនហោចខ្លាំងជាងគេបង្អស់គឺ សម្លាប់ដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់
មនុស្សគ្រប់រូប។ សេចក្តីស្អប់ កំពុងធ្វើសកម្មភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លានៅក្នុងស្ថាននរក ចិត្ត
ដែលមានសំបកកាយហ៊ុំព័ទ្ធ មិនអោយមើលឃើញដោយភ្នែកពីកំណើតបាន។

**អស់ទាំងពាក្យដែលចេញពីមាត់គេ សុទ្ធតែជាសេចក្តីទុច្ចរិត
ហើយភូតករទេ គេបានលែងមានប្រាជ្ញា ក៏មិនប្រព្រឹត្តល្អដែរ
(ទំនុកជំរើង៣៦:៣)។**

ខ្ញុំធ្លាប់ជួបសេដ្ឋីម្នាក់ ដែលចេះប្រើពាក្យសម្តីដូចព្រះគម្ពីរសម្តែងខាងលើ។
ពេលសម្តែងវាចាចេញមក ពោលតែពាក្យទុច្ចរិត និងពាក្យភូតភរ។

**គេដេកគិតបង្កើតការទុច្ចរិតនៅលើដំណេកខ្លួន ក៏តាំងខ្លួនដើរ
តាមផ្លូវដែលមិនល្អ គេមិនចេះឆ្លើយការអាក្រក់ឡើយ (ទំនុក
ជំកើង៣៦:៤)។**

មនុស្សអាក្រក់តែងមានកិរិយាដូចបទគម្ពីរសម្តែងខាងលើ។ ពេលដេកលើគ្រែ
នៅពេលយប់ គេគិតពីអំពើអាក្រក់ដែលគេត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃស្អែក។ រូបភាពនៅក្នុងចិត្ត
របស់មនុស្សអាក្រក់មើលទៅគួរអោយព្រឺខ្លាចណាស់។

ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរមិនគ្រាន់តែសម្តែងពីចិត្តអាក្រក់របស់មនុស្សទេ ព្រះអង្គសម្តែង
ពីរូបភាពនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះមនុស្សលោកផងដែរ។

**“ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ សេចក្តីសប្បុរសនៃទ្រង់ខ្ពស់ដល់ថ្លៃមេឃ
សេចក្តីស្មោះត្រង់នៃទ្រង់ក៏ដល់ពពកផង សេចក្តីសុចរិតរបស់
ទ្រង់ដូចជារំពង់ព្រះ សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ដូចមហាសមុទ្រផង
ជ្រៅ ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ ទ្រង់ទំនុកបំរុងទាំងមនុស្សនឹងសត្វផង
”ឱព្រះអង្គអើយ សេចក្តីសប្បុរសនៃទ្រង់ថ្លៃវិសេសយ៉ាងណាហ្ន៎**

**ពួកមនុស្សលោកក៏ជ្រកនៅម្លប់នៃស្នាមទ្រង់ (ទំនុកជំរើង៣៦:
៥-៧)។**

ពាក្យដែលរៀបរាប់នៅក្នុងខាងលើ មានពោរពេញទៅដោយព្រះពរ និង សេចក្តីផ្តុំមណ្ឌូមសម្រាប់ព្រលឹងរបស់យើង។ ព្រះនៃយើងមានសេចក្តីសប្បុរសជ័យខ្ពង់ ខ្ពស់ មានសេចក្តីស្មោះត្រង់ ព្រមទាំងមានសេចក្តីសុចរិត។ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ជ្រៅ ដូចមហាសមុទ្រ។ ប៉ុន្តែ ទោះព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់ដល់មនុស្សលោក យ៉ាងដូច្នោះក៏ដោយ មនុស្សអាក្រក់ស្អប់ព្រះជាម្ចាស់ណាស់។ គេមិនស្គាល់សេចក្តីល្អ របស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះគេទេ។ ចំពោះព្រះអង្គ ព្រះអង្គចង់អោយមនុស្សលោកជ្រក ក្រោមចំអេងស្នាមរបស់ទ្រង់។ គម្ពីរនិក្ខមនំ១៩:៤សម្តែងថា “ឯងរាល់គ្នាបានឃើញ អស់ទាំងការដែលអញធ្វើដល់សាសន៍អេស៊ីធីហើយ នឹងការដែលអញបានទ្រង់រាល់ គ្នាលើស្នាមឥន្ទ្រនាំមកឯអញនេះផង”។ ជ្រកកោនក្រោមចំអេងស្នាមនៃព្រះជាម្ចាស់ មានន័យថា ជ្រកក្រោមការការពារ សុវត្ថិភាព សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីកក់ក្តៅនៃ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ មានបន្ទូលពីព្រះឱស្ឋទ្រង់ផ្ទាល់ ទៅកាន់អ្នកស្រុកក្រុងយេរូសាឡឹមថា “ឱយេរូសាឡឹម ក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ឯងដែល សំឡាប់ពួកហោរា ហើយយកថ្មចោលពួកអ្នកដែលបានចាត់មកឯឯង តើប៉ុន្មានដង ហើយ ដែលអញចង់ប្រមូលកូនឯងទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាមេមាន់ក្រុងកូនវាឱ្យជ្រកក្រោម ស្នាម តែឯងមិនព្រមទេ” (ម៉ាថាយ២៣:៣៧)។ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យល្អ តែ

មនុស្សអាក្រក់ស្អប់ទ្រង់ខ្លាំងណាស់។

**“សូមកុំឱ្យជើងរបស់មនុស្សឆ្លើងឆ្លៃ មកទាស់នឹងទូលបង្គំ ឬដៃ
នៃមនុស្សអាក្រក់មកបណ្តេញទូលបង្គំឡើយ ។” សូមឱ្យពួកអ្នក
ដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់នោះបានដួលចុះ ឱ្យគេត្រូវទំលាក់ទៅឥត
ក្រោកឡើងវិញបានឡើយ (ទំនុកជំរើង៣៦:១១-១២) ។**

ព្រះបាទដាវីឌអធិស្ឋានទូល សូមអោយព្រះជាម្ចាស់ចេះតែបន្តប្រទានសេចក្តី
មេត្តាករុណា និងព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដើម្បីកុំអោយមនុស្សអាក្រក់មានលទ្ធភាពអាចធ្វើ
ទុក្ខដល់លោកបានឡើយ។ យើងជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធអធិស្ឋានដូចព្រះបាទដាវីឌអធិស្ឋាន
នេះដែរ។ យើងសព្វថ្ងៃរស់នៅក្នុងពិភពលោក ដែលគ្រប់គ្រងដោយអំពើអាក្រក់។ ខ្ញុំ
តែងអធិស្ឋានរៀងរាល់ថ្ងៃថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមគ្របបាំងយើងខ្ញុំ ដោយព្រះ
លោហិតរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីកុំអោយទូលព្រះបង្គំត្រូវសេចក្តីល្ងង់លង់ចូលទៅក្នុងអំពើ
អាក្រក់ណាមួយឡើយ”។

ជំពូក ៣៧

បទបទដ្ឋាន អនាគតកម្មស្រាវជ្រាវ

គម្ពីរទំនុកជំរើងជំពូក៣៧ ជាទំនុករបស់ព្រះបាទជ័យវរ្ម័ន៧ ព្រះបាទជ័យ
ទទួលបទពិសោធន៍បែបនេះ ពេលដែលលោកបានឃើញព្រះបន្ទូលសន្យាកើតមានដល់
រូបលោក។ សេចក្តីសន្យានោះទៀតសោត ជាបទទំនាយកើតឡើងដល់សាសន៍អ៊ីស្រា
ដែលសេសសល់ ដែលត្រូវរស់នៅឆ្លងកាត់គ្រាមហាទុក្ខ។ ខនីមួយៗសរសេរតាម
លំដាប់តួអក្សរក្នុងភាសាហេព្រើរ។ នៅក្នុងជំពូកនេះមាន៤០១។ ក្នុងមួយវគ្គមានពីរខ។
ទោះបីមានអ្នកខ្លះបកស្រាយខុសក៏ដោយ វាស្រ្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់ជំនាន់ ទទួលព្រះ
ពរយ៉ាងខ្លាំងពីការសិក្សាបទគម្ពីរនេះ។

កុំឱ្យប្រាថ្នា ដោយព្រោះមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ឡើយ កុំ
ឱ្យប្រណែននឹងពួកអ្នកដែលធ្វើការទុច្ចរិតដែរ ប្រសិនបើបង្កើត
គេនឹងត្រូវប្រកាសជាស្មៅ ហើយនឹងត្រៀមស្លាប់ទៅ ដូចជា
ស្មៅខ្ចីដែរ (ទំនុកជំរើង៣៧:១-២)។

នៅក្នុងគ្រាដែលព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧ មានបញ្ជាមួយដែលស្ដេចអង្គនេះចេះ តែច្បាប់។ ឯបញ្ជានោះគឺ អ្នកស្លូតស្លាប់ អ្នកចេះចាក់កាប់ឡើងធ្វើសេដ្ឋី។ នៅក្នុងព្រះ គម្ពីរសញ្ញាចាស់ទាំងមូល យើងឃើញមានហេតុការណ៍នេះកើតឡើងជានិច្ចជាកាល។ ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សអាក្រក់ឡើងធ្វើអ្នកមានឆាប់ម្ល៉េះ? នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ព្រះអង្គសន្យាដល់ពួកអ្នកជឿដែលរស់នៅជំនាន់នោះ នូវទ្រព្យសម្បត្តិ និងព្រះពរដែល មាននៅលើលោកនេះ។ ចំពោះអ្នកជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបច្ចុប្បន្ន ព្រះអង្គមិនបាន សន្យាព្រះពរបែបនោះទេ។ ព្រះអង្គសន្យានូវព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណវិញ។ សេចក្តី សង្ឃឹមរបស់យើងជាអ្នកជឿសព្វថ្ងៃផ្ដោតទៅលើស្ថានសួគ៌ ឯសាសន៍អ៊ីស្រាអែល គេ ផ្ដោតទៅលើព្រះពរដែលមាននៅលើលោកនេះ។ លោកអ្នកប្រហែលជាសួរខ្លួនឯងដែរ ថា ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សអាក្រក់ឡើងធ្វើអ្នកមានឆាប់ម្ល៉េះ? មើលចុះ! គោរពបស់គេទាំង ក្រោល ស្រូវរបស់គេផ្លែដូចចាក់គរ។ ចំណែកមនុស្សសុចរិតវិញក្រីក្រ ខ្វះរកអង្ករច្រក ឆ្នាំងក៏មិនបានផង។ ហេតុការណ៍ជាក់ស្តែងដែលកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតមនុស្សលោក រស់នៅលើផែនដីបច្ចុប្បន្ន ធ្វើអោយយើងមានការរឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ទោះបី អ្នកអាក្រក់ឡើងធ្វើអ្នកមានឆាប់ក៏ដោយ ព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧សរសេរចក្ខុវិស័យគម្ពីរទំនុកជំរើង ជំពូក៧៣ថា ថ្ងៃមួយ អ្នកមានបានដោយសារអំពើអាក្រក់ នឹងត្រូវគេកាត់យកទៅហាល ថ្ងៃដូចស្មៅ។ យើងឃើញហេតុការណ៍នេះកើតឡើងដល់មនុស្សអាក្រក់ជាច្រើនរូប។ លោករស់នៅលើពិភពលោកនេះអស់រយៈពេលជាយូរ។ លោកហៀបតែនឹងឡើងគ្រប់ គ្រងសកលលោកទាំងមូល បើកុំតែចាញ់សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។ មួយទៀតលោក

មូសូលីនី ធ្វើការអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង តែទៅជាមនុស្សមានបាន។ យើងគួរសួរថា “សព្វថ្ងៃ តើមនុស្សអាក្រក់ទាំងនោះនៅមានលើលោកនេះដែរឬទេ?” គេវិនាសបាត់បង់អស់ទៅហើយ។ សូមលោកមេត្តាថ្វាយពេលវេលាដល់ព្រះជាម្ចាស់ផង។ មុខការរបស់ព្រះអង្គ គឺទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យដល់ជនទាំងនោះ។ ព្រះអង្គចាត់ការជនទាំងនោះដោយរូបអង្គទ្រង់។ លោកអ្នកមិនចាំបាច់ខ្វល់ខ្វាយអ្វីខ្លាំងពេកទេ។ បើគេមាន គេបាន សូមអោយគេមានចុះ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនបណ្តោយអោយគេមានបានដោយប្រើអំពើអាក្រក់បែបនេះរហូតទេ។

ចូរទុកចិត្តនឹងព្រះយេស៊ូវ ហើយប្រព្រឹត្តការល្អចុះ យ៉ាងនោះអ្នកនឹងបាននៅក្នុងស្រុក ហើយចំអែកខ្លួនដោយសេចក្តីពិត (ទំនុកជំរើង៣៧:៣)។

ព្រះជាម្ចាស់ដាក់សេចក្តីសន្យាខាងលើ មកសម្រាប់មនុស្សដែលរស់នៅលើផែនដីរបស់ទ្រង់។ ព្រះអង្គបង្គាប់ដល់គេថា “កុំអោយព្រួយបារម្ភចំពោះមនុស្សអាក្រក់ឡើងធ្វើជាអ្នកមានឡើយ ចូរទុកចិត្តដល់យើងវិញ យើងចេះចាត់ចែងរឿងនោះហើយ”។

ចូរយកព្រះយេស៊ូវជាសេចក្តីអំណររបស់អ្នក នោះទ្រង់នឹង

ប្រទានឱ្យអ្នកបានដូចបំណងចិត្ត (ទំនុកជំរើង៣៧:៤)។

សេចក្តីសន្យាខាងលើ ត្រូវចំពោះសាសន៍អ៊ីស្រាដែលកំពុងតែរីកចម្រើន តែអាចយកមកអនុវត្តក្នុងជីវិតយើងសព្វថ្ងៃបានដែរ។ ព្រះបន្ទូលសន្យាថា ព្រះអង្គប្រទានពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណយ៉ាងសព្វគ្រប់ដល់យើង។ បើលោកអ្នកមានអង្គមានអាង មានពាង មានការ៉ុង សូមបើកនៅផ្ទះលោកអ្នកចុះ ព្រះអង្គនឹងប្រទានគ្រប់ពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដល់លោកអ្នក រហូតដល់រកកន្លែងដាក់គ្មាន។ ប៉ុន្តែ សូមជ្រាបថា ព្រះពរនេះមិនមែនព្រះពរជាទ្រព្យម្យ៉ាងទេ គឺជាព្រះពរខាងព្រលឹងវិញ្ញាណវិញ។ យើងត្រូវអរសប្បាយចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចំពោះយើង។

យើងនៅមានការមួយទៀតដែលត្រូវធ្វើ៖

ចូរទុកដាក់ផ្លូវអ្នកនឹងព្រះយេស៊ូវចុះ ថែមទាំងទុកចិត្តដល់ទ្រង់ផង នោះទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យបានសំរេច (ទំនុកជំរើង៣៧:៥)។

“ចូរទុកដាក់ផ្លូវអ្នកនឹងព្រះយេស៊ូវចុះ”។ យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ត្រូវទុកដាក់ផ្លូវប្រព្រឹត្តរបស់យើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់រៀងរាល់ថ្ងៃ។ កាលណាយើងមិនទុកដាក់ផ្លូវរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំបន្ទោសទ្រង់ថាទ្រង់បានធ្វើអ្វីខុសដល់យើងអោយសោះ។ ព្រះអង្គមិនដែលធ្វើអ្វីខុសដល់យើងទេ យើងទេតើ ដែលជាអ្នកមិន

ព្រមប្រគល់ផ្លូវប្រព្រឹត្តរបស់យើងថ្វាយដាច់ដល់ទ្រង់។

“ថែមទាំងទុកចិត្តដល់ទ្រង់ផង នោះទ្រង់នឹងប្រោសឱ្យបានសំរេច”។ សូមលោកអ្នកអនុញ្ញាតពេលវេលាថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ជីវិតលោកអ្នក។ ព្រះអង្គពិតជាប្រយោជន៍ខ្លាំងជីវិតរបស់លោកអ្នកអោយបានត្រឹមត្រូវជាប្រាកដ បើលោកអ្នកទុកដាក់ផ្លូវលោកអ្នកនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យសប្បុរស។ ទ្រង់ចង់អោយរបស់ល្អសម្រាប់កូនព្រះអង្គគ្រប់រូប។ មនុស្សដែលមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ច្បាស់លាស់ ឮព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គេគិតថា ព្រះអង្គមានចិត្តអាក្រក់ដូចបិសាច។ បើមិនជឿសូមក្រឡេកមើលរូបព្រះរបស់គេចុះ។ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធនេះ ក៏មានគំនិតគិតពីព្រះថាទ្រង់មានលក្ខណៈដូចបិសាចដែរ។ គេគិតថា ទីណាដែលគេទៅ ព្រះអង្គតាមធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដល់គេ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលតាមធ្វើទុក្ខបុកម្នេញជនណាទេ ដ្បិតព្រះអង្គរាប់យើងជាអ្នកជឿដល់ព្រះអង្គថា ជាមិត្តរបស់ទ្រង់។ ព្រះអង្គស្រឡាញ់ដល់លោកអ្នកណាស់ ព្រះអង្គចង់ផ្តល់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់លោកអ្នក ប៉ុន្តែ លោកអ្នកចាំបាច់ត្រូវទុកដាក់ផ្លូវប្រព្រឹត្តរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងព្រះអង្គ។

**ចូរស្ងៀមនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយរង់ចាំទ្រង់ចុះ កុំឱ្យប្រា
ចិត្ត ដោយព្រោះអ្នកដែលចំរើនក្នុងផ្លូវគេ ឬមនុស្សដែលបង្កើត
ការអាក្រក់សំរេចបាននោះឡើយ (ទំនុកជំរើង៣៧:៧) ។**

មានការមួយទៀតដែលព្រះអម្ចាស់ចង់អោយលោកអ្នកធ្វើ។ ឯការនោះគឺ “ចូរស្ងៀមនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយរង់ចាំទ្រង់ចុះ”។ ព្រះជាម្ចាស់ចង់អោយយើងយកកិរិយាប្រព្រឹត្តរបស់យើងដាក់នៅក្រោមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ តើលោកអ្នកកំពុងមានចិត្តគ្មាន់ក្នុងចំពោះមនុស្សអាក្រក់ ដែលគេមានលទ្ធភាពអាចកើបទ្រព្យសម្បត្តិមកធ្វើជាអ្នកមានឬ? លោកអ្នកបងប្អូនអើយ “ចូរស្ងៀមនៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយរង់ចាំទ្រង់ចុះ!” សូមមេត្តាកុំឈឺចិត្តផ្អិតទ្រង់នឹងគេអោយសោះ ដ្បិតព្រះអង្គជាព្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងសុចរិត។ អាម៉ែន។

**ចូរឈប់ពីសេចក្តីកំហឹង ហើយបោះបង់សេចក្តីឃោរឃៅចោល
ចេញ កុំឱ្យក្តៅចិត្តឡើយ ដ្បិតនោះនឹងនាំឱ្យប្រព្រឹត្តអាក្រក់វិញ
(ទំនុកជំរើង៣៧:៨)។**

“កុំឱ្យក្តៅចិត្តឡើយ” មិនត្រូវបណ្តោយអោយកំហឹងបំផ្លាញលោកអ្នក ដូចបំបែកក្តុមកើតឡើយ។ បើលោកអ្នកចង់ប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ណាមួយ សូមចាំថា លោកអ្នកមិនរួចខ្លួនទេ។ បើលោកអ្នកពិតជាគូសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ លោកអ្នកពិតជាត្រូវទទួលលទ្ធផលអាក្រក់ បើលោកអ្នកធ្វើការអាក្រក់។

ពីព្រោះពួកអ្នកដែលធ្វើអាក្រក់ នឹងត្រូវកាត់ចេញ ពីអស់អ្នកដែល
រង់ចាំព្រះយេស៊ូវ។ នោះនឹងបានផែនដីជាមរណៈ (ទំនុកជំរើង
៣៧:៩)។

ព្រះជាម្ចាស់ត្រៀមព្រះបូជន៍ទ្រង់ស្រេចហើយថា ព្រះអង្គនឹងជួយអោយអ្នក
ដែលមានចិត្តសុភាពរាបសា ទទួលបានផែនដីនេះជាមរណៈរបស់ខ្លួន។ ចំណែកមនុស្ស
អាក្រក់វិញ នឹងត្រូវកាត់ហើយបោះចោលដូចជាអង្គាមផាត់តាមខ្យល់។

ឯមនុស្សរាបសា គេនឹងបានផែនដីជាមរណៈ ហើយនឹងបានចិត្ត
រីករាយ ដោយសេចក្តីរៀបរៀងប្រាណ្ឌប្រវិបូរ (ទំនុកជំរើង៣៧:១១)។

មនុស្សដែលមានកិរិយាសុភាពរាបសា ពិតជាទទួលបានផែនដីនេះធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ
របស់ខ្លួនមែន។ តើពេលណាទើបរឿងនោះកើតឡើង? នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់
យាងនាំពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ អោយមករស់នៅលើផែនដីយើងនេះ។ នៅពេលនោះ
ព្រះអង្គប្រទានអោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលមានទឹកដីជាកម្មសិទ្ធិរបស់គេ។ ចំណែកយើង
ជាសាសន៍ដទៃ ព្រះអង្គប្រទានអោយស្ថានសួគ៌ជាលំនៅស្ថានរបស់យើង។

ពួកមនុស្សអាក្រក់បានហូតដាវជាស្រេច ហើយដំឡើងពួក

ដើម្បីនឹងទំលាក់មនុស្សទីលក្រ ហើយនឹងមនុស្សកំសត់ទុក្ខ ព្រមទាំងសំឡាប់អស់អ្នកដែលកាន់តាមផ្លូវទៀងត្រង់ (ទំនុកជំរើង ៣៧:១៤)។

ព្រះគម្ពីរសម្តែងយ៉ាងច្បាស់ឥតមានលាក់លាមអ្វីថា ជនណាអ្នកនឹងរបស់អ្វីត្រូវស្លាប់នឹងរបស់នោះ។ អ្នកត្រូវកែលំអផាវ នឹងស្លាប់ដោយផាវ អ្នកត្រូវកែប្រែឲ្យងងឹតអំពើបាប ត្រូវស្លាប់នឹងអំពើបាប។

ឯរបស់បង្កិចបង្កួចនៃមនុស្សសុចរិត នោះវិសេសជាងរបស់បរិបូរនៃមនុស្សអាក្រក់ជាច្រើននាក់ទៀត (ទំនុកជំរើង ៣៧:១៦)។

នៅលើលោកនេះ យើងតែងឃើញមានអ្នកមាន និងអ្នកក្រីក្រជាប្រចាំ។ ចំពោះអ្នកក្រដែលមានមួយគ្រប់ គេរស់នៅសប្បាយជាងអ្នកមាន។ អ្នកមាន កម្រស្គាល់សេចក្តីសប្បាយណាស់។ អ្នកមានស្វែងរកសុភមង្គល តែសុភមង្គលចេះតែចេញពីមុខគេផុត ប្រមាណមួយបូព៌ាមានតែប៉ុណ្ណោះ។

តែមនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវវិនាសទៅ ហើយពួកខ្មាំងនៃព្រះយេស៊ូវនឹងជួបជាខ្លាញ់កូនចៀម គេនឹងត្រូវសូន្យបាត់ទៅ គេនឹងរងទោសទៅ

ជាផ្សេងអស់រលីង (ទំនុកជំរើង៣៧:២០)។

បើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មនុស្សអាក្រក់ដែលកើបទ្រព្យសម្បត្តិធ្វើជាអ្នកមានភ្លាមៗ នឹងត្រូវវិនាសជាពិតប្រាកដ។ ដូច្នេះ សូមកុំបណ្តោយអោយចិត្តរបស់លោកអ្នកមានការស្លៀបរមាស់ដោយសារតែមានបានឡើយ។ រឿងនោះ ព្រះជាម្ចាស់ចេះចាត់ចែងហើយ សូមលោកអ្នកទុកចិត្តលើព្រះអង្គចុះ!

គឺព្រះយេហូវ៉ាដែលជំរុំអស់ទាំងជំហាននៃមនុស្សល្អ ហើយទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្លូវដែលគេដើរដែរ (ទំនុកជំរើង៣៧:២៣)។

“ព្រះយេហូវ៉ាជំរុំអស់ទាំងជំហាននៃមនុស្សល្អ” ទ្រង់ធ្វើការនោះ តាំងពីមុនព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ដាក់បូសផែនដីអោយមានមកម្ល៉េះ។ ផែនដីយើងនេះ តាំងនៅលើថ្ម ឯថ្មនោះទៀតសោតគឺ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ។

“ហើយទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្លូវដែលគេដើរដែរ”។ តើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្លូវរបស់លោកអ្នកដែរឬទេ? ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យនឹងផ្លូវប្រព្រឹត្តរបស់លោកយ៉ូប ថ្វីត្បិតលោកយ៉ូបមិនមែនជាមនុស្សគ្មានអំពើបាបក៏ដោយ។

ពួកអ្នកសុចរិតនឹងបានស្រុកទុកជាមរណ ហើយនឹងនៅក្នុងស្រុក

នោះជានិច្ច (ទំនុកជំរើង៣៧:២៩)។

សេចក្តីសន្យាខាងលើ សម្រាប់ពួកជំនុំជម្រះរបស់លោកអំប្រាហាំខាងសាច់ឈាម ពោលគឺកូនចៅសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ ព្រះអង្គសន្យាថា នឹងប្រទានអោយសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលជាអ្នកមានបាននៅលើលោកនេះ។ ប៉ុន្តែ សូមចាំអោយច្បាស់ ព្រះអង្គមិន បានសន្យាថា រូបលោកអ្នកនឹងរូបខ្ញុំ ពិតជាបានធ្វើជាអ្នកមាននៅលើផែនដីនេះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គសន្យាថា ទ្រង់ប្រទានអោយយើងបានទទួលព្រះពរខាងព្រលឹង វិញ្ញាណយ៉ាងពេញបរិបូរណ៍។ សព្វថ្ងៃ យើងឃើញមានគ្រីស្ទបរិស័ទជាច្រើនរូប ជាអ្នក មានដែរ។ រឿងនោះ មិនមែនពិតជាព្រះពររបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានដល់គេទេ គ្រាន់តែ គេមានចាយមិនអស់តែប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះពរទាំងនោះ ព្រះជាម្ចាស់បន្ថែមដល់គេ ពី ព្រោះគេបានប្រើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គេ ចំកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់អោយគេទទួលខុស ត្រូវ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានចិត្តសោកស្តាយ ដោយឃើញគ្រីស្ទបរិស័ទខ្លះមានបានដែរ តែមិន ចេះប្រើលុយអោយចំកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់ចង់អោយគេប្រើ។

“^{៣៧} ចូរចំណាំមើលមនុស្សគ្រប់លក្ខណៈវិញ ហើយពិចារណាមើល មនុស្សទៀងត្រង់ចុះ ដ្បិតចុងបំផុតនៃមនុស្សនោះមានសេចក្តី សាន្តត្រាណ ^{៣៨} ឯពួកមនុស្សរំលងច្បាប់ នឹងត្រូវវិនាសទៅជាមួយ

**ឆ្នាំ ២០០៧ បំណុលនៃមនុស្សអាហ្នក ទោះបីត្រូវកាត់ចេញវិញ
(ទំនុកជំរើង៣៧:៣៨-៣៩)។**

តើមនុស្សណាទៅជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍? មនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ ជាមនុស្សដែលទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងសម្រាកកាយ និងព្រលឹងរបស់ខ្លួនលើសេចក្តីសង្ឃឹារបស់ព្រះ។ ទីបំផុត មនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ទទួលបាននូវសេចក្តីសុខសាន្តពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គនឹងធ្វើអោយការនោះកើតឡើងដល់អ្នកដែលទុកចិត្តដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

“ឯពួកមនុស្សរំលងច្បាប់ នឹងត្រូវវិនាសទៅជាមួយគ្នា ឯចុងបំផុតនៃមនុស្សអាហ្នក ទោះបីត្រូវកាត់ចេញវិញ”។ សូមកត់ចំណាំហេតុការណ៍នេះអោយបានច្បាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រើច្បាប់ទំនាញផែនដី ដើម្បីសម្រេចការនេះ។ កាលណាមនុស្សអាហ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាបយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ទំនាញផែនដីត្រូវទាញគេអោយធ្លាក់ពីអំពើអាហ្នករបស់គេជាពិតប្រាកដ។ ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅ ដើម្បីសម្រេចធ្វើការនោះដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

ជំពូក ៣៨

បទបទដ្ឋាន ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ

គម្ពីរទំនុកដំកើងនេះមានចំណងជើងថា “ទំនុកដំកើងស្ថាប័នស្ថាប័ន ដែលទ្រង់
លើកទុកសម្រាប់ជាសេចក្តីរំលឹក”។ យើងរាប់ទំនុកនេះថាជាការលន់ក្នុងអំពើបាប។ ព្រះ
បាទដ៏វិសាលនៃក្នុងអំពើបាបរបស់លោក។ ឯអំពើបាបនោះទៀតសោត បណ្តាលអោយ
លោកមានជំងឺខាងរូបកាយ។ ព្រះបាទដ៏វិសាលមានជំងឺប្រភេទនេះ តែទ្រង់បានអរគុណ
ដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតទ្រង់បានព្យាបាលរូបលោក។

ឥឡូវយើងរំលឹក សូមកុំបន្ទោសទូលបង្គំ ក្នុងកាលដែលទ្រង់
ខ្មោច ក៏កុំវាយផ្ទាល់ទូលបង្គំ ដោយព្រះហឫទ័យក្តៅក្រហាយ (ទំនុក
ដំកើង៣៨:១)។

ព្រះបាទដ៏វិសាលមានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង បានជាស្តេចអង្គនេះអធិស្ឋានទូល
សូមអោយព្រះជាម្ចាស់កុំជំនុំជំរះទ្រង់ តាមសេចក្តីខ្មោចរបស់ព្រះអង្គ។

ដ្បិតប្រញូរបស់ទ្រង់ជាប់គាំងនៅក្នុងខ្លួនទូលបង្គំ ហើយព្រះហស្ត
ទ្រង់ក៏សង្កត់ទូលបង្គំខ្លាំងណាស់ផង (ទំនុកជំរើង៣៨:២) ។

មូលហេតុដែលលោកដាវីឌយល់ថាជាកំហុសនោះគឺ៖

គ្មានកន្លែងណាក្នុងរូបសាច់ទូលបង្គំ ដែលមិនឈឺនោះទេ ដោយ
ព្រោះសេចក្តីខ្ជាប់របស់ទ្រង់ ក៏គ្មានសេចក្តីសុខនៅក្នុងបង្គំទូល
បង្គំដែរ ដោយព្រោះបាបរបស់ទូលបង្គំ (ទំនុកជំរើង៣៨:៣) ។

ជម្ងឺដែលព្រះបាទដាវីឌមានខាងរូបកាយនេះ គឺជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបដែល
លោកបានប្រព្រឹត្ត។

ដ្បិតអំពើទុច្ចរិតរបស់ទូលបង្គំ បានឡើងលិចក្បាលទូលបង្គំហើយ
ក៏ដូចជាបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ ដែលទូលបង្គំទ្រាំមិនបាន (ទំនុកជំរើង
៣៨:៤) ។

លោកអ្នកបងប្អូនអើយ យើងមិនអាចទ្រាំទម្ងន់នៃអំពើបាបដែលយើងបាន
ប្រព្រឹត្តឡើយ។ យើងចាំបាច់ត្រូវថ្វាយទម្ងន់អំពើបាបដែលយើងទ្រាំទ្រដល់ព្រះជាម្ចាស់។

“អស់ទាំងរបស់នៃទូលបង្គំ សុទ្ធតែរលួយ ហើយស្តាយ ដោយ
ព្រោះអំពើបាបខ្មៅរបស់ទូលបង្គំ ទូលបង្គំឈឺ ហើយកោងខ្លួន
ចុះជាខ្លាំង ទូលបង្គំដើរទាំងមានទុក្ខគ្រាំជាដរាបរាល់ថ្ងៃ “ដ្បិត
ទូលបង្គំមានសេចក្តីរោលរាលពេញនៅក្នុងពោះ ហើយគ្មាន
កន្លែងណាក្នុងរូបសាច់ទូលបង្គំ ដែលមិនឈឺនោះឡើយ “ទូលបង្គំ
ហៅ ហើយត្រូវជំនាខ្លាំង ទូលបង្គំបានថ្វី ដោយព្រោះសេចក្តី
ថែថប់ក្នុងចិត្ត (ទំនុកដំកើង៣៨:៥-៨)។

ព្រះបាទដាវីឌបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ដែលធ្វើអោយជម្ងឺរបស់លោករាតត្បាត
មកលើរូបកាយ ក៏ដូចជាខាងផ្លូវចិត្តរបស់លោកដែរ។ អ្នកខ្លះយល់ថា ព្រះបាទដាវីឌបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបាបផ្នែកកាមគុណ។ ជម្ងឺដែលលោកទទួលនោះគឺជាជម្ងឺកាមរោគ។ ខ្ញុំ
យល់ថា ព្រះបាទដាវីឌមិនមានរោគាបែបនោះទេ។

ម្យ៉ាងទៀតមានអ្នកខ្លះយល់ថា ប្រភេទជម្ងឺដែលព្រះបាទដាវីឌរងគ្រោះនេះ គឺ
ជាបទទំនាយស្តីពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ រឿងនោះក៏មិនត្រូវដែរ ពីព្រោះព្រះអម្ចាស់
យេស៊ូវ មិនមានអំពើបាបណាមួយនៅក្នុងរូបអង្គទ្រង់ទេ។ ព្រះអង្គមិនមែនសុគតរង
អំពើបាបរបស់ទ្រង់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គរងអំពើបាបរបស់យើង ពេលទ្រង់សុគត
នៅលើឈើឆ្កាង។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវសុគតរងអំពើបាបរបស់មនុស្សលោក។ លូកា១:៣៥សម្តែង

“ទេវតាក៏ឆ្លើយថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកសណ្ឋិតលើនាង ហើយព្រះចេស្ដា នៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត នឹងមកគ្របបាំងនាងដោយស្រមោល ហេតុដូច្នេះបុត្របរិសុទ្ធដែល នឹងប្រសូតមកនោះ ត្រូវហៅថា ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ”។ អំពើបាប មិនអាចឆ្លងមក ដល់ព្រះអង្គបាន ព្រោះព្រះអង្គមិនបានប្រសូតមកតាមនិស្ស័យសាច់ឈាមរបស់មនុស្ស ប្រុស និងមនុស្សស្រី។ គម្ពីរម៉ាកុស១:១១ ព្រះវរបិតាសម្តែងថា “ឯងជាកូនស្នូនភ្នាអញ ជាទីពេញចិត្តអញណាស់”។ ត្រង់នេះបញ្ជាក់ថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រា របស់ព្រះគឺ ព្រះអង្គមិនមានអំពើបាបណាទេ។ គម្ពីរយ៉ូហាន៨:៤៦សម្តែងថា “តើមាន ពួកអ្នករាល់គ្នាណាមួយចាប់ប្រកាន់ខ្ញុំ ពីអំពើបាបបានឬទេ តែបើខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត វិញ ហេតុអ្វីបានជាមិនជឿដល់ខ្ញុំសោះ”។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានភាពបរិសុទ្ធ ព្រះអង្គមានចិត្តសុភាព ព្រមទាំងគ្មានអំពើបាបណាមាននៅលើអង្គទ្រង់ឡើយ។

ព្រះអម្ចាស់យាងអោយគេធ្វើគុកនៅលើឈើធ្លាង ដោយសារទ្រង់ព្រមរងទុក្ខ អំពើបាបរបស់មនុស្សលោកតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់ត្រូវគេយកទៅធ្លាងអស់រយៈពេល ប្រាំមួយម៉ោងនៅលើធ្លាង។ បីម៉ោងដំបូង ជាវេលាដែលទ្រង់រងកំហឹងឈឺចាប់របស់ មនុស្សលោក។ មនុស្សលោកយកព្រះអង្គទៅធ្លាងដោយកំហឹង។ រីឯរយៈពេលបីម៉ោង ក្រោយមកទៀត ជាវេលាដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់សុគតដើម្បីរងនិស្ស័យអំពើបាប ដែល មនុស្សលោកគ្រប់រូបមាននៅក្នុងចិត្តរៀងៗខ្លួន។ សាវ័កពេត្រុសបញ្ជាក់ថា “ទ្រង់បាន ផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើងរាល់គ្នា នៅលើរូបអង្គទ្រង់ ជាប់លើឈើធ្លាង ដើម្បីឱ្យយើង បានរស់ខាងលើសេចក្តីសុចរិត ដោយបានស្លាប់ខាងក្រោមអំពើបាបហើយ គឺដោយស្មារតី

របស់ទ្រង់ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជា” (១ពេត្រុស២:២៤)។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមិនមែនសុគតរងអំពើបាបរបស់ទ្រង់ទេ គឺទ្រង់រងអំពើបាបរបស់មនុស្សលោកវិញ។

ព្រះបាទដាវីឌមានជម្ងឺនៅលើរូបកាយរបស់លោក ឯជម្ងឺនោះទៀតសោតគឺកើតឡើងមកពីអំពើបាបម្យ៉ាងដែលលោកបានប្រព្រឹត្ត។ លោកអំពាវនាវហៅរកដល់ព្រះជាម្ចាស់ រួចហើយស្តេចអង្គនេះបានរកគ្រូពេទ្យយ៉ាងចំណាស់មកព្យាបាលរោគទ្រង់។ យើងក៏ដូចគ្នាដែរ ពេលយើងឈឺ យើងត្រូវអំពាវនាវដល់ព្រះជាម្ចាស់ រួចហើយរកគ្រូពេទ្យ ដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់អំណោយទានដល់លោក មកព្យាបាលយើងចុះ។ មធ្យោបាយនេះ ជាមធ្យោបាយដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់។

យើងស្វែងការសិក្សាគម្ពីរទំនុកដំកើងត្រឹមណោះសិនចុះ។ ទំរាំយើងជួបគ្នាលើកក្រោយ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដ៏ធំឧត្តម ដល់លោកអ្នកបងប្អូនគ្រប់ៗគ្នា។ “ដើរជាមួយនឹងព្រះ ពិតជាប្រទះនឹងព្រះយេស៊ូវជាមិនខាន!”